

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Zaawansowana mechanika budowli

Przedmiot

Kierunek studiów

Budownictwo

Studia w zakresie (specjalność)

Inżynieria przedsięwzięć budowlanych

Poziom studiów

drugiego stopnia

Forma studiów

niestacjonarne

Rok/semestr

1/1

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

10

Laboratoria

0

Inne (np. online)

0

Ćwiczenia

10

Projekty/seminaria

10

Liczba punktów

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Michał Guminiak, dr hab. inż.

email: michal.guminiak@put.poznan.pl

tel. +48 61 665 2475

Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu

ul. Piotrowo 5 60-965 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Maciej Przychodzki, dr inż.

email: maciej.przychodzki@put.poznan.pl

tel. +48 61 665 2697

Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu

ul. Piotrowo 5 60-965 Poznań

Wymagania wstępne

Wiedza. Student zna analityczne metody obliczania sił i przemieszczeń w prętowych układach statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych. Ma podstawową wiedzę dotyczącą wyboczenia prętów ściskanych i utraty stateczności płaskich układów prętowych. Ma wiedzę dotyczącą stanu naprężeń i odkształceń w przekrojach prętów.

Umiejętności. Student potrafi obliczać siły i przemieszczenia w prętowych układach statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych. Potrafi obliczać naprężenia i odkształcenia w przekrojach prętów.

Kompetencje społeczne. Student rozumie potrzebę ciągłego poszerzania swojej wiedzy, a posiadane umiejętności potrafi zastosować w praktyce.

Cel przedmiotu

Zapoznanie z macierzowymi metodami analizy statyki, dynamiki i stateczności prostych układów prętowych oraz statyki powłok osiowo-symetrycznych.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Student pozna analityczne i numeryczne metody obliczania sił wewnętrznych i przemieszczeń w układach prętowych, także z uwzględnieniem wpływu dużych sił osiowych oraz metody analizy stateczności początkowej układów prętowych.

Umiejętności

Student potrafi obliczać różnymi metodami siły wewnętrzne i przemieszczenia w układach prętowych, także z uwzględnieniem wpływu dużych sił osiowych.

Student potrafi obliczyć obciążenie krytyczne i postać utraty stateczności układów prętowych.

Student potrafi krytycznie ocenić wyniki przeprowadzonych analiz.

Kompetencje społeczne

Student jest odpowiedzialny za poprawność przeprowadzonych obliczeń.

Student potrafi opisać przeprowadzone obliczenia i wyciągnąć wnioski z ich wyników.

Student ma świadomość konieczności systematycznego uzupełniania i poszerzania swojej wiedzy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Egzamin pisemny sprawdzający wiedzę i umiejętności z zakresu przedmiotu obejmujący zadania do samodzielnego rozwiązania i podstawy teoretyczne.

Jedno ćwiczenie projektowe do indywidualnego rozwiązania.

Skala oceny wyników dla kolokwium i egzaminu:

$\geq 90\%$ - 5,0 (bardzo dobry)

$\geq 85\%$ - 4,5 (dobry plus)

$\geq 75\%$ - 4,0 (dobry)

$\geq 65\%$ - 3,5 (dostateczny plus)

$\geq 55\%$ - 3,0 (dostateczny)

Treści programowe

1. Macierzowe ujęcie metody przemieszczeń.
2. Analiza statyki układów prętowych: prętów kratowych oraz belek i ram płaskich.

3. Stateczność początkowa ram w ujęciu macierzowym.

Metody dydaktyczne

Wykłady o charakterze monograficznym obejmujące podstawy teoretyczne i proste przykłady liczbowe.

Ćwiczenia audytoryjne obejmujące przykłady liczbowe. Przykłady rozwiązywane są przez prowadzącego metodą "kreda i tablica".

Ćwiczenia do samodzielnego rozwiązania obejmujące dwa zadania projektowe. Prowadzący wykonuje konsultacje zadań wydanych studentom oraz zgodnie z potrzebą rozwiązuje podobne zadania na tablicy.

Literatura

Podstawowa

1. Mechanika konstrukcji prętowych w ujęciu macierzowym, M. Guminiak, J. Rakowski, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań, 2012.
2. Wybrane zagadnienia zaawansowanej mechaniki budowli, P. Litewka, R. Sygulski, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań, 2012.

Uzupełniająca

1. Mechanika budowli - ujęcie komputerowe, t. 1, 2 i 3, Z. Waszczyszyn i in., Arkady, Warszawa, 1995.
2. Computer Analysis of Structural Systems, J. F. Fleming, Mc Graw - Hill, 1989.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	90	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	30	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	60	2,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności